

БЕЛЕШКЕ О АУТОРКАМА BELEŠKE O AUTORKAMA

Марија Босанчић (Београд, 1995) дипломирала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду на Катедри за англистику. На истој катедри 2020. године завршила је мастер академске студије одбравивши мастер рад под насловом „Анализа триологије *Провинцијалке* Едне О’Брајен са становишта феминистичке критике“. Од 2021. године похађа докторске академске студије на студијском програму *Језик, књижевности, култура*, модул *Књижевности*, на матичном факултету. Алумнисткиња је Центра за женске студије. Течно говори енглески и француски. Области интересовања обухватају савремену (англофону) књижевну теорију, родне студије, феминизам. Пише кратке приче и есеје.

Marta Brkljačić (Zagreb, 1991) diplomirala je engleski jezik i književnost (2017) i komparativnu književnost (2018) na Filozofskom fakultetu sveučilišta u Zagrebu, s fokusom na kognitivnu lingvistiku (*Meaning Construal in Old English Riddles*) i teatrologiju (*Gospoda Glembajevi: drama kao balet (Vizualni i neverbalni aspekti scenske izvedbe na primjeru baleta „Gospoda Glembajevi“ Lea Mujića*)). Trenutačno je doktorandica na Poslijediplomskom doktorskom studiju znanosti o književnosti, teatrologije i dramatologije, filmologije, muzikologije i studija kulture Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. U okviru studija bavi se istraživanjem na području teatrologije, dramaturgije, kazališne izvedbe, vizualnih umjetnosti te adaptacije u širem umjetničkom i kulturnom kontekstu, s posebnim naglaskom na adaptaciju književnih djela u klasični balet. Objavljuje u časopisima *Književna smotra (Drama kao balet: Gospoda Glembajevi Lea Mujića*, 2018; *Ozbiljno „banberiranje“ ili važno je zvati se rasika*, 2022) i *Pro tempore: časopis studenata povijesti* (prijevod „*Radnici i putnici: od teksta do čitatelja*“, 2017), zborniku *Culture Wars and Horror Movies (The Culture That “Can’t Anymore”: Ari Aster’s Midsommar (2019) as Pilgrimage of a Traumatized Society*, 2024) te kao stručna suradnica u *Antologiji hrvatske zborske glazbe* (2021) i *The EU Songbook* (2024). Djeluje kao nezavisna kazališna kritičarka za portal kazalište.hr.

Светлана Велимирац (Београд, 1978) дипломирала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на Катедри за англистику. На истом факултету и катедри завршила је и мастер студије. Специјалистичке академске Студије Сједињених Америчких Држава завршила је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Носилац је стипендије америчког Стејт Департамента за усавршавање у области наставе енглеског језика струке, у организацији Канцеларије за енглески језик Бироа за образовање и културу и

Института за енглески језик Универзитета у Орегону, и са успехом је савладала курс English Teacher Professional Development Distance E-Learning Program, English for Specific Purposes–Best Practices. Докторске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду завршила је 2023. године. Запослена је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Учесница је стручних и научних скупова, а радови су јој објављени у више зборника и часописа из области филологије. Бави се наставом енглеског језика и енглеског језика струке, методиком наставе и социолингвистиком.

Драгана Грујић (1976) је ванредна професорка на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Чланица је редакције *Књиженство, часописа за студије књижевности, рода и културе* и часописа за теорију и праксу библиотекарства – *Библиотекар* (главна и одговорна уредница 2016–2024). Чланица Одбора *Сусрећа библиографа у спомен на др Георгија Михаиловића*. Председница Комисије за стицање лиценце за школског библиотекара. Аутор је библиографских монографија. Учествовала је на домаћим и међународним научним скуповима и објављује радове у домаћим и страним научним часописима.

Биљана Дојчиновић (1963) редовна је професорка на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Једна је од оснивачица Центра за женске студије у Београду као и Индок центра Асоцијације за женску иницијативу. Главна уредница *Генера*, часописа за феминистичку теорију, од 2002. до 2008. Оснивачица и главна и одговорна уредница часописа *Књиженство* од 2011. до 2022. године. Чланица је мреже CEEPUS *Women Writers in History* и пројекта *Руџа књижевница (Women Writer's Route)*. Објавила је књиге *Гинокриџика: Род и проучавање књижевности коју су писале жене* (1993); *Одабрана библиографија радова из феминистичке теорије/женских студија 1974–1996* (1997); *Градови, собе, њориреџи* (2006); *GenderingS: Gendered Readings in Serbian Women's Writing* (CD) (2006); *Крџоџраф модерној свеџа* (2007); *Сусреџи у џамаи: увод у читање Вирџиније Вулф* (2011) и *Право сунца: Друџачиџи модернизми* (2015). Издања која је уредила, самостално или у сарадњи, у оквиру пројекта *Књиженство* налазе се на линку: <http://www.knjizenstvo.rs/sr/izdanja>.

Гордана Ђоковић (1976) је ванредна професорка на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Области интересовања су јој каталогизација и класификација, библиографија, информациона и медијска писменост и доживотно учење у библиотекама, као и електронско издаваштво, отворени приступ, отворене архиве. Једна је од заменика главног и одговорног уредника часописа *Књиженство*, *Преводилац* и *Библиотекар*. Чланица је Одбора Рукописног одељења и уредништва едиције Библиографије Матице српске. Учествовала је на пројекту *Књиженство, теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*.

Марта Ђорђевић (Београд, 2001) студенткиња је мастер академских студија на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је завршила основне академске студије (2024) на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности. Интересује се за проучавање књижевности и културе, а посебно за теорију и историју женске књижевности, као и теме рода и идентитета у елизабетанској драми. Учествовала је на научној конференцији „Корак у науку“ у Истраживачкој станици Петница, где од 2024. ради као руководилац програма друштвено-хуманистичких наука.

Дубравка Ђурић (Дубровник, 1961). Редовна је професорка на Факултету за медије и комуникације Универзитета Сингидунум. Дипломирала и магистрирала на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду, докторирала на Катедри за енглеску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду на американистичкој теми. Песникиња, теоретичарка књижевности и медија, преводитељка и перформерка. Објавила је седам збирки песама и пет студија о америчкој и српској поезији. Са Биљаном Д. Обрадовић уредила антологију *Cat Painters: An Anthology of Serbian Poetry* (New Orleans 2016), са Мишком Шуваковићем уредила књигу *Impossible Histories – Avant-Garde, Neo-Avant-Garde and Post-Avant-Garde in Yugoslavia 1918–1991* (MIT Press, 2003, 2006), са Владимиром Копицлом уредила и превела антологију новије америчке поезије *Novi pesnički poređak* (2001), уредила је *Antologiju američke eksperimentalne poezije* (2023), а са млађим песникињама уредила антологију *Diskurzivna tela poezije: Poezija i autopoezije nove generacije pesnikinja* (Београд, 2004). Њујоршки издавач Roof Book је 2023 издао њену књигу *The Politics of Hope (After the War): Selected and New Poems*, коју је уредила и превела Биљана Д. Обрадовић, а предговор је написао Чарлс Бернстин. За ову књигу добила је награду Северноамеричког друштва за студије србистике (NASSS Book Prize) за 2024. годину.

Сара Матин (Сомбор, 1998) запослена је у истраживачком звању на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где тренутно похађа докторске академске студије. На Одсеку за српску књижевност завршила је основне и мастер академске студије, одбранивши мастер рад под насловом „Проширивање граница књижевности: проза Леонида Шејке и Богдана Богдановића”. Објављује научне радове и књижевну критику. Учествовала је на бројним националним и међународним научним конференцијама. Области њеног истраживања и интересовања су савремена женска књижевност, савремена поезија, теорија превођења и теорија књижевности.

Merima Omeragić (1988, Sarajevo) je postdoktoralna istraživačica na National Yang Ming Chiao Tung University pri International Center for Cultural Studies (Hsinchu City, Taiwan) i viša naučna istraživačica na Univerzitetu u Sarajevu. Diplomirala je i magistrirala na južnoslavenskim književnostima. Na Filološkom fakultetu u Beogradu doktorirala je 2023. godine. Učestvovala je na međunarodnim

konferencijama gdje je izlagala naučne radove koristeći transnacionalne, interdisciplinarne i interseksionalne i feminističke pristupe. Objavljivala je radove u indeksiranim domaćim i internacionalnim časopisima. U koautorstvu sa Dubravkom Ugrešić objavila je *Brnjicu za vještice* (2021). Dobitnica je stipendije Žarana Papić i nagrade Univerziteta u Sarajevu koja se dodjeljuje za naučni rad.

Александра Панић (Београд, 1981) је докторанткиња на Факултету за медије и комуникације у Београду, где истражује културу сећања у оквиру постјугословенске трансмедјалне аутофикције. Након дипломирања на Филолошком факултету у Београду на одсеку за италијански језик и књижевност, преселила се у САД, где је студирала креативно писање на Универзитету Вашингтон (University of Washington) у Сијетлу, а потом дипломирала са мастером из креативног писања на Годард колеџу (Goddard College) 2017. године. Као учитељица јоге и техника дисања, Александра истражује и примењује телесне и траума-информисане приступе у подучавању креативног писања. Од 2020. године поново живи и ствара у Београду. Њена поља интересовања и истраживања обухватају студије рода и културе, студије сећања, савремену пост-југословенску и америчку књижевност, као и новомедијску и експерименталну књижевност. www.alexandrapanic.com.

Александра Петровић је рођена 1997. године у Гњилану. Дипломирала је српску књижевност и језик с компаратистиком на Филолошком факултету Универзитета у Београду 2021. године. Одбранила је мастер рад с темом „Откривање света мајки: мајчинство у романима и поезији Тање Ступар Трифуновић” на истом факултету 2022. године. Те године је на Филолошком факултету уписала и докторске академске студије. Запослена је као истраживачица приправница на одељењу „Периодика у историји српске књижевности и културе” при Институту за књижевност и уметност у Београду. Области интересовања: женска књижевност, феминистичка теорија и критика, студије периодике.

Јована Рашковић (1993) је докторанткиња Филолошког факултета Универзитета у Београду на модулу *Књижевности*. Основне и мастер академске студије завршила је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду на одсеку за компаративну књижевност са теоријом књижевности. Током мастер студија била је добитница Erasmus+ стипендије и провела семестар на Универзитету у Хаену, Шпанија. Говори енглески и шпански језик. Области интересовања обухватају феминизам, родне студије, теорије рода, постмодерни роман, дистопијски роман и научну фантастику. Од 2023. године сарађује у часопису *Књиженство*.

Melisa Slipac (Banja Luka, 1978) magistrirala je engleski, španjolski te bosanski/hrvatski/srpski jezik i književnost na Sveučilištu u Beču i doktorirala na temu “Protagonistice u tranziciji: Ženski identitet u romanima suvremenih spisateljica

s postjugoslavenskog prostora” na Institutu za Slavistiku u Beču. Objavila je monografiju *Black Female Sexuality and Nature of Womanhood* (2009), zbirku poezije *Ples između zidova* (2007) nagrađenu književnom nagradom Kočićevo pero za autorice i autore iz bivše Jugoslavije koji žive u zemljama njemačkog govornog područja kao i dvojezičnu zbirku poezije *Troglavi svijet/Dreikopfwelt* (2017) s još dvije autorice te nekoliko znanstvenih radova o postjugoslavenskoj žensko-orijentiranoj književnosti. Već 20 godina organizira literarna čitanja i sudjeluje u organizaciji različitih projekata u polju kulture. Suosnivačica je i članica odbora interkulturalnih udruženja ditiramb i LINE IN. Živi u Beču, gdje predaje engleski, španjolski, bosanski, hrvatski, srpski i njemački jezik.

Зорана Симић (1992, Брус) основне (2015) и мастер студије (2016) завршила је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета УБ, где је 2024. године и докторирала, одбранивши дисертацију *Уреднице женске/феминистичке периода у Краљевини СХС/Југославији: биографски, књижевноисторијски и теоријски аспекти*. Такође, завршила је и мастер студије политикологије, модул Студије рода, на Факултету политичких наука УБ (захваљујући стипендији „Жарана Папић” коју додељује Реконструкција Женски фонд). Од маја 2021. године ангажована је као истраживачица-сарадница у Институту за књижевност и уметност, на одељењу Периодика у историји српске књижевности и културе. Бави се српском и југословенском књижевношћу, периодиком и културом 20. века, савременим (књижевним) теоријама и историјом феминизма. Објављује књижевнокритичке и есејистичке прилоге у штампи и на веб-порталима. Живи у Београду.

Nina Sirković redovita je profesorica na Sveučilištu u Splitu gdje na FESB-u predaje Engleski jezik i Komunikacijske vještine na engleskom jeziku. Magistrirala je s temom iz književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu 2006. a doktorirala s temom iz književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 2010. Njezino područje interesa i istraživanja usmjereno je na englesku književnost, posebice modernizam i književnost koju su pisale žene. Posljednjih desetak godina bavi se i istraživanjem u području komunikacijskih vještina. Autorica je i koautorica dviju monografija i sveučilišnog udžbenika. Objavila je niz znanstvenih i istraživačkih radova, uglavnom iz područja književnosti i sledeće knjige: *Poetika osobnog eseja. Razvoj osobnog eseja od početaka do sredine 20. stoljeća* (2020); *Strategies of Solving Problems in Foreign Language Communication* (2015); *Presentation, Writing and Interpersonal Communication Skills* (2014).

https://www.bib.irb.hr:8443/pregled/profil/25500?order_by=year_desc

Моника Станковић рођена је у Нишу 1997. године. Завршила је основне студије романистике на Филозофском факултету Универзитета у Нишу 2020. године након чега је уписала мастер академске студије на истој катедри. Током основног и мастер образовања била је стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја, као и стипендиста Фонда за младе

таленте „Доситеја” за основне (2020) и мастер студије (2021). Тренутно се бави преводилачким радом, а од 2023. године укључена је у рад студентског часописа *Артјум* и часописа *Књиженство*.

Наталија Степановић је одбранила мастер из Компаративне књижевности на Свеучилишту у Загребу 2019. године и мастер на одсеку за студије рода (Critical Gender Studies) на Централноевропском универзитету (Central European University) 2021. године. Поглавље о борби истополних парова за усвајање деце у Хрватској укључено је у књигу *Mapping LGBTQ Spaces and Places* (Springer, 2022). Анализа женске књижевности у социјалистичкој Југославији објављена је 2023. године у оквиру пројекта *Dacoromania litteraria's "Women's Life Writing in Eastern and South-Eastern Europe"*. Сада је на докторским студијама на University College London (подржана од стране фондације Wolfson), где се бави queer прозом у Србији и Хрватској. Пише есеје о популарној култури за *VoxFeminae* и *Kulturpunkt*.

Николина Хавран (Рума, 1991) докторанткиња на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Дипломирала је на Филозофском факултету у Новом Саду, на Одсеку за српску књижевност. На истој катедри завршила је мастер студије одбравши рад под насловом „Симболика биља у Србљаку”, награђен Бранковом наградом Матице српске. Била је стипендисткиња Фонда за младе таленте – Доситеја и Министарства просвете, науке и технолошког развоја. Њена истраживачка интересовања односе се на проучавање симболике у српској средњовековној књижевности. Тренутно је запослена на матичном факултету као истраживач-сарадник.